

NA VELIKI
PLANINI.

(Fot. Ant. Gregorec.)

DEKLA ANČKA.

Napisal F. S. Finžgar.

(Dalje.)

IV.

Janez je posipal umetna gnojila po ozimini, in glava ga je bolela. Pred poldnem je začelo rositi. Toda ni nehal. Z dolgimi koraki je hodil po njivi in grabil nadebelo iz sejalnice.

Ko so ga sosedge, ki so vozili mimo njega, ogovarjali, je bolj godrnjal nego odzdravljaj. Ob vsakem ogovoru je zamahnil krepkeje z roko, da se je pokadilo krož njega in ga je oblak črne štupe skoro zakril.

Vse ljubo dopoldne je razmišljaj.

»Ali sem bil res pijan? — Miha mi je rekel pijanec. — Ančka je rekla: Nič nisi bil pijan. — Bolj prav ima Ančka kot Miha. — Nekoliko sem ga res imel, ker sem ves narobe danes. — Ampak Miha me ne bo zmerjal s pijancem, takle frkovec, žganjar. Ne bo me ne.«

In jezilo ga je, da je stiskal zobe. Pa je spet preudarjal.

»Pravzaprav je vse sama neumnost. Čemu se jezim. Poglavitna neumnost je bila, da sem dal Ančki srček tako očitno. Veži jezike sedaj, ki komaj čakajo, da te ostrkajo. Zato se ne zmenim — ne za Ančko, ne za Miha, za nobenega!«

Janez je na ozarah iztrkal sejalnico. Pri Sv. Florijanu je zazvonilo poldne.

Napotil se je domov. Skoz vas grede ni več godrnjal. Sosedom je prijazno odzdravljaj.

Med obedom se je dež ulil. Kaplje so pokale na okna in se cedile po šipah.

»Mokri bodo,« je rekla Mokarica, ko je gledala skoz okno in mislila na moža in na hlapca.

»Nič se ne bojte, mama. Prevedre. Sedaj imajo že naloženo.«

Janez se je ozrl na stensko uro in je bil vesel, da je Mokarica sprožila pogovor.

»Kako to, Špela, da ni še na krompirišču prigrabljeno?«

»V dežju ti bo kdo mazgal po travi! Ali si čuden!«

»Zjutraj ni bilo dežja in v soboto tudi ne. Kaj bi bil čuden?«

Špela je položila žlico in začela: »V imenu Očeta...« in hitro planila od mize.

»E, tisto prigrabljevanje! Ni taka reč,« je izpregovorila Mokarica in mirila, ko je Špela jezno odburila skoz vrata.

Tudi Janez je odšel in še ozrl se ni na Ančko. Toda klobuk se mu je kar sam od sebe poveznil postrani na glavo.

Ančka je pospravljaj z mize in je bila žalostna.

Mokarica je stala pri oknu in gledala dež.